

tento titul nebyl příslušnými prostředky zbaven pravomoci, totiž zrušen. Bylo by bývalo na žalující straně by uplatňovala zmatečnost nálezu žalobou, upravenou čl. XXIII uv. zák. k c. ř. s. Teprve, kdyby exekuční titul k této žalobě byl býval prohlášen soudním rozhodnutím za neplatný, mohla by žalující strana docílit zrušení exekuce pouhým návrhem (§ 39 ex. ř.). Žalobou, o niž tu jde, nečelí však žalující strana titulu samému, nýbrž jen přípustnosti exekuce. Povolení exekuce bylo však na základě exekučního titulu přípustné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil věc správně po právní stránce a postačí především poukaz na důvody jeho rozsudku. Podle žaloby domáhal se dovolatel prohlášení exekuce za nepřípustnou a zrušení případného exekučního titulu, ač se v žalobní prosbě mluví jen o zrušení povolení exekuce a prohlášení její za nepřípustnou. Podstatou žalobního nároku zůstává úvaha, zda nálezní rozhodčího soudu, tvořící exekuční titul, byl vydán právem, neboť jen v tomto případě mohl býti exekučním titulem ve smyslu § 1 ex. ř. Nález vyhovuje předpisu § 7 ex. ř., jako povinný jest v něm jmenován dovolatel, a bylo zjištěno, že byl dovolateli doručen dne 13. března 1929, tudíž v den, kdy společenstvo bylo již po právu. Nebylo překážky, by se žalující syndikát nebránil zmatečností stížností podle čl. XXIII uvoz. zák. k c. ř. s., což se mohlo státi ovšem jen ve lhůtě tam stanovené. Opomenutím stížnosti stal se nálezní pro soudy právoplatným exekučním titulem, neboť, nehledí-li se k předpisu čl. XXV uvoz. zák. k c. ř. s., není kromě zmatečností stížností podle čl. XXIII oprávněného prostředku proti nálezu.

Čís. 10427.

Pozemková reforma.

Exekuce vnucenou správou jest i u rolnických nedílů jen pravidelným, nikoliv výlučným exekučním prostředkem; pravidelným exekučním prostředkem jest, jde-li o exekuci k vydobytí pohledávky.

Exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na rolnických nedílech jest se souhlasem Státního pozemkového úřadu přípustná.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1931, R I 930/30.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil exekuci vkladem zástavního práva na nemovitost, označenou knihovně jako nedíl. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Nemovitost, na niž byla napadeným usnesením povolena exekuce vkladem zástavního práva, jest i v návrhu na povolení exekuce, i v pozemkové knize označena jako rolnický nedíl, tudíž jako usedlost naznačená v § 15 odst. (2) čís. 1 a § 30 přídelového zákona ze dne 30. ledna 1920, čís. 81 sb. z. a n. Označením jejím jako rolnického nedílu tato její povaha nabyla podle § 31 téhož zákona publicity a nikdo nemůže se dovolávati toho, že bez své viny nevěděl o obme-

zeních, jimž jest podrobena právo k nedílu. Mezi obmezení ta náleží podle § 36 téhož zákona, že na rolnické nedíly lze vésti exekuci jen vnucenou správou. Na tom nic nemění skutečnost, že rozhodnutím Státního pozemkového úřadu ze dne 14. června 1930 bylo povoleno zatížení nedílu, o němž jde, do výše 23.500 Kč a pro vymáhající stranu, pro věřitele, pro něhož se exekuce vede, ani podle pozemkové knihy jsou stěžovatelé jako vlastníci nedílu podrobeni obmezení co do zatížení nedílu bez souhlasu Státního pozemkového úřadu, a ani zákon ze dne 11. března 1920, čís. 166 sb. z. a n. o úvěrové pomoci nabyvatelů půdy nedovoluje, by na nedíl byla vedena exekuce navržená vymáhajícím věřitelem (§ 12 téhož zákona), i kdyby vymáhaná pohledávka byla pohledávkou v témž zákoně uvedenou. Jest proto navržená exekuce exekučním prostředkem podle zákona nedovoleným a první soud, povoliv ji, posoudil věc právně mylně.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud zamítl napadeným usnesením návrh dovolacího rekurenta na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na rolnickém nedílu povinných z důvodu, že podle § 36 přidělového zákona ze dne 30. ledna 1920, čís. 81 sb. z. a n. lze na rolnické nedíly vésti exekuci jen vnucenou správou. S tímto důvodem a následkem toho se zamítavým usnesením rekursního soudu nelze souhlasiti. § 36 přidělového zákona ovšem stanoví, že na rolnické nedíly lze vésti exekuci jen vnucenou správou, ale § 12 úvěrového zákona ze dne 11. března 1920, čís. 166 sb. z. a n., uvádí vnucenou správu jen jako pravidelný způsob exekuce, a to k vydobytí závazků z poskytnutých úvěrů a připouští k vydobytí úvěrových pohledávek (§§ 2 a 3 úvěrového zákona a § 35 přidělového zákona) se souhlasem Státního pozemkového úřadu i na rolnické nedíly exekuci dražbou. Z toho plyne, že exekuce vnucenou správou i u rolnických nedílů jest jen pravidelným, nikoli výlučným exekučním prostředkem a že jest pravidelným exekučním prostředkem, jde-li o exekuci k vydobytí pohledávky. V projednávaném případě jde o exekuci vnuceným zřízením zástavního práva. Nejde o exekuci uhražovací, k vydobytí pohledávky, nýbrž o exekuci, jejímž účelem a výsledkem jest jen zajištění nároku (viz motivy k ex. ř. str. 171, 172 a materialie I. str. 495 a násl.) a tudíž jde jen o zatížení rolnického nedílu. Zatížení rolnického nedílu jest však podle § 3 přidělového zákona se souhlasem Státního pozemkového úřadu přípustno. Svolení pozemkového úřadu bylo vykázáno. Proto byla navržená exekuce zamítnuta rekursním soudem neprávem.

Čís. 10428.

Pozemková reforma.

Předpis § 31 náhr. zák. týká se i osob třetích a vztahuje se i na práva již před zábořem (před poznámkou převzetí) řádně nabytá. Účelem § 31